

بررسی میزان شیوع انگل تریکودینا در استخرهای پرورشی ماهیان قزل آلائی رنگین کمان (O. mykiss) در استان آذربایجان شرقی

بابک محمدزاده^۱، مهدی زمانی راد^۲، سیامک سجادی^۳

۱، ۲ و ۳- دامپزشک

پست الکترونیکی مسئول مقاله: dr_rad_ms81@yahoo.com

هدف از این تحقیق شناسایی میزان شیوع انگل تریکودینا در ماهی قزل آلا می باشد زیرا آلودگی انگلی در آبزیان بخش مهمی از بیماریهای آنها را به خود اختصاص می دهد برای انجام تحقیق به ترتیب به هر کدام از ۷ مزرعه پرورشی انتخابشده مراجعه نموده و تعداد ۲۰ عدد ماهی قزل آلائی رنگین کمان از هر اندازه ۱۱۰- و ۵۰-۱۰ و ۱۵۰-۵۰ گرمی را به صورت تصادفی از تمامی استخرهای موجود در مزرعه جمع آوری نمودیم و بعد از طی مراحل بیهوشی و نمونه برداری از انگل های سطح پوست، آن ها را مورد بررسی میکروسکوپی قرار دادیم. این تک یاخته بدلیل وجود حلقه های کتینی دنداندار باعث بروز صدمات جدی به سطح بدن ماهی، خصوصاً آبشش ها می شود و باعث ایجاد تلفات در اغلب ماهیان پرورشی و سردآبی و زینتی می شوند و به دلیل وجود عدم وابستگی این انگل به دما از اوایل بهار تا اواخر پاییز و حتی در زمستان توانسته اند به زندگی خود ادامه دهند. ایجاد خونریزی و زخم در نواحی شکمی و باله دمی و کدر شدن آبشش ها و سیاه شدن نوک فیلامان ها از جمله علایم بروز بیماری توسط این انگل است. از بین ۱۴۰ نمونه ۱۱۰- گرمی برداشتی از کل ۷ مزرعه، آلودگی به انگل تریکودینا ۵۹ عدد را نشان داد. از بین ۱۴۰ نمونه ۵۰-۱۰ گرمی برداشتی از کل ۷ مزرعه، آلودگی به انگل تریکودینا به تعداد ۶۵ عدد را نشان داد. از بین ۱۴۰ نمونه ۱۵۰-۵۰ گرمی برداشتی از کل ۷ مزرعه، آلودگی به انگل تریکودینا تعداد ۵۴ عدد را نشان داد. در واقع از مجموع ۱۴۰ نمونه ۱۱۰- گرمی مورد بررسی ۴۳/۱۹٪ آلوده به انگل تریکودینا بودند؛ و از مجموع ۱۴۰ نمونه ۵۰-۱۰ گرمی مورد بررسی ۴۷/۵۵٪ آلوده به انگل تریکودینا و از مجموع ۱۴۰ نمونه ۱۵۰-۵۰ گرمی مورد بررسی، ۳۸/۶۰٪ آلوده به انگل تریکودینا بودند. مخیر (۱۳۵۹) گونه تریکودینا دومی را از پوست و آبشش ماهیان خاوریاری، کپور و کپور علفخوار بویژه در مؤسسات پرورش ماهی حوزه سفید رود گزارش کرده است. نیاک و همکاران (۱۳۵۹) نیز گونه ای از این جنس را از پوست بچه ماهیان خاویاری جدا نمود.

کلمات کلیدی: تریکودینا- قزل الارنگین کمان - آذربایجان شرقی